

וחבלן והכו אותה אנשים שבתוכה
 שנה והנה ששה אנשים באו מדרך
 העליון אשר לפני צלעה ואיש בלי
 מצפו בידיהם והנה נשתנה צפון
 יתר מכל הדוחות מלמד שכל הדעות
 הנאות לעולם אינן אלא מן הצפון
 שנה מצפון תפתח הדעה והם
 ואלו הן שבעה אנשים ששגדגדו
 וכל אחד ואחד חרב כיפיות בידו
 ואיש בלי מצפו בידיהם ואיש אחד
 בתוכם לבוש הבדים זה גביר וקטן
 הסכיר במתניו קטן הוא אבלי הדיו
 רצה למד נייר וכיון ששמע תאו
 דבר זה חפו הגבורה מיד יצא מלפניו
 בלבוש נפש : ואחר כך כשהיה

ועמך לפני הקדש ואמר לפניך
של עולם רצונך תבא את העולם
שבי נקדא שמך הגדול שנא זה
שמי לעולם וכו' ואמר על כן
אשר עליו תבא אל תגשו ואף כן
אמר וממקד שותחלו :

השם הקדש ואמר לו לאו איני לפני
למא אמר לו ששוא ושקר שראו
בך ושקר אין לך רגלים אף אתה
אין לך רגלים אלא אות שוש לו
רגלים אצרא בו את העולם מיד
יצא לפניו בפתח נפש :

אזכר נכנס ר' נחש ועמך לפני הקדש
ואמר לפני רבונו של עולם רצונך
תבא את העולם שבי נקדא דאש

דברך אמת : אמר הקב"ה לו לאו
אמר לפנינו למה : אמר לו מפני ש
שכך עתידין ישראל לעשות ע"ך
לפני שיקרא ר"ש שנה נתנה ראש
ונשואה מצרימה מיד ושל יצא
מפניו כפי נפש :
אחר כך
נכנס קוף ועמד לפני הקב"ה ואמר
לפני רבוננו של עולם רצונך שתאר
בי את העולם שבו קוראין לפניך
קדושה משולשת מלאכי השורות
שנה וקרא זה אלזה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות יהוה שיהיה
הקב"ה ואמר לו לאו : אמר לפני
למה אמר לו מפני שכך עתידין
לכא קלה לעולם כבנידוף המלאכים :

אחרי כן נכנס יצחק ואמר לפני
הקב"ה ואמר רבנו של עולם רצונך
שתברא בי את העולם שבי אומות
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
ואמר צדקתך בהר אר: השיב
הקב"ה ואמר לולאו אמר לפני למה
אמר לו מפני שבך עתידין לבוא
צרות גדולות שנה ה' הדיאנות
צרות רבות ודעות ו' ואמר ועת
צרה לועקוב' מיד וצא מפעול
בכחי נפש:

איש אחיך נכנס פני
ועמד לפני הקב"ה ואמר רבנו של
עולם רצונך שתברא בי את העולם
קוראין בקורדן שהן משמחין

לבו של אדם שנה' כקווי ונט' ושדים
 משמחו לב: ^{העיוב הקצוה}
 ואמר לו לאו: אמר לו למה אמר
 עתודין ישראל שוכרעו את עצמון
 לעבודה זרה שנה' וירא את העם
 כי פרוע היא כופרעא אהרן לשלצה
 ואין אל לא עז שנה' ונמצא אחריו
 שמון כסול מור וצא מפניו בפתו
 נפש: ^{אחר כך נס לעון}
 ועמד לפני הקצוה ואמר לפניו רבנו
 של עולם רבונך שתצרא בי את
 העולם שבי עיניך לשפוטות ^{לארץ}
 אמר לו שכך עתידין לשמור את
 הנשא לעשות עבירה עין רואי:
 ואני עתיד לעשות בהן דין ש

ועיני דשעיהם תכלונא מיה יצא מפניו

בפחי נפש:

אחר כך נכנס סמך ועמד לפני הקצה

ואמר לפניו רבונו של עולם רצונך

שתברא בו את העולם שבי בקראת

סומך מכים וזוקף משולים לעתו

לבא שנה סומך יוט לכל אוס:

השיב הקצה ואמר לו לאו: אמר

לפניו למה מפני שבך עתידין אויבים

לשום עירי לעינים שער שמו ארץ

ירושלם לעינים מיה יצא מפניו בפי

נפש: אחר כך נכנס

נ"ך ועמד לפני הקצה ואמר לפניו

רבונו של עולם רצונך שתברא בו

העולם שבי אתה נותן נר ונשמה

לבריות

לברות לעתה לבבות נרותיהן של
 רשעים בצהנם שנה נר רשעים ירע
 מיד יצא מפניו ברחו נפש;

אחר כך נכנס מים ועמד לפני הקדש
 ואמר לפני רבונו של עולם רצונך
 שתבדא בי את העולם שבי אמריק
 מלכותך מלכות כל עולמים: הטיב
 הקדש ואמ' לו לאו: אמר לפניו למה אמר
 לו לאו מפני שכן עתיד לבן יום מהומה
 שנה ביום מהומה ומבוסה ומבינה

ליום אלהי צבאות וס' מיד יצא מפניו
 ברחו נפש: אחר כך נכנס למקד
 ועמד לפני הקדש ואמר לפני רבונו של עולם
 רצונך שתבדא בי את העולם: שבי אתה
 עתיד לפסול את הלחות ולכתוב ע

עשרת הדברות וליתן אותן להם לושראל
לעמוד לבה שנה והלוחות מעשה אלהים
המה : השיב הקצה ואמר לו לאו אמר
לפניו למה אמר לו מפני שבך עתיד
משה לשבור את הלוחות אשר ראשונים
ולפרוח עשרת הדברות מעל גבי הלוחות
ואעלבים מעל שתי ידיו : ואלו יצא
מפניו בפחי נפש : ~~אחר כך~~
נבנס באותה שעה הקץ ~~לפניו~~
הקצה כשירר הקף מעל כסא נורא
וקראו שהיה לו ונבנס לפניו כסא הכבוד
ודעש ממקומו וגלגלי המרכבה אחזק
הלחלקו : אמר להם הקצה כסא כבודו
וגלגלי המרכבה מפני מה אתם מרשעים
נבנס יצאו כסא הכבוד וגלגלי המרכבה

העמוד
הוא
הוא

ואמר

ואמר לפניו הקצוה רבוננו של עולם מנחם
 אותך ירד מעל ראשנו ונכנס לפניך
 שכל כבודינו ויסרינו נקרא בו שנה
 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדושתנו
 ואמר כבוד מלכותך ואמרו וגבורתך יין
 נדבירו : ואמר וכבוד יוסף עלך זרח מיד
 קרא הקצוה לך ואמר לו בני מה אתה
 מבקש : אמר לפני רב של עולם צונך שבדא
 באת העולם : שבי נקרא כסא כבודך
 כתרך כסאך מען שנה נכון כסאך מאן
 מען שנה בוי מלכות ימלכו וידניסא
 יחקרו צדק : כבוד מען שנה מלא א
 כל הארץ כבודו השיב הקצוה ואר לו לאן
 אמר לפני למה : אל מנחם שבך אני עומד
 להכות כפי על כפי בשביל ושראל

וְגַם אֵיךְ אֵכָה כָּפִי עַל כָּפִי בְּעֵד שְׂאִידוֹת
נִחַלְתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלַעֲתֹוד בְּךָ כִּתּוּב כָּל
כְּדַמְעוֹת עֵינֵי בֵּית שֶׁכֶר עָמוּ: מִיָּד וְצָד
לִפְנֵי בִּפְחֵי נָפֶשׁ:

אֲחֵר כֵּךְ נִכְנַס יוֹד וְעֹמֵד לִפְנֵי הָקֶזֶה וְאֵל
לִפְנֵי רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְצוֹן שֶׁתִּבְרָא בִּי אֶת
הָעוֹלָם שֶׁבִּרְאָתָהּ נִקְרָאתָהּ יְהִי שִׁנָּה בְּשֵׁמוֹ
בְּיוֹט עָרִיד עַד כִּי בִּיהַי יִקָּט צוּר עוֹלָמִים
וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׂבִי יוֹדוֹךָ כֹּל מַעֲשִׂיךָ לַעֲת
לְבַא שִׁנָּה יוֹדוֹךָ יִקָּט כֹּל מַעֲשִׂיךָ: הַשֵּׁנִי
הָקֶזֶה וְאֵל לֹא אֲמַר לִפְנֵי לִמּוֹת אֲחֵר
לֹא מִפְּנֵי שֶׁכֶךְ אֵיךְ עֲתִיד לְבֹא יִצְרָק הָרַע
שֶׁהוּא מְטַעַה אֶת הַבְּרִיּוֹת שִׁנָּה בִּי יִצְרָק
לִבִּי הָאֲדָמָה רַע מִנְּעוֹר וּמִיָּד יִצְא בִּפְחֵי
אֲחֵר כֵּךְ נִכְנַס פְּנֵי:

לִפְנֵי

לכת הקצה ואמר לפניו של עולם
 רצון עשת כראו כי את העולם שבי נקראת
 לעתיד ללא שנה טובה לכול; ולא עוד
 אלא שבי צננה ליריא וס והשוב הקצה
 ואמר לו לאו: אמר לו למה אמר לו מפני
 שכן עתיד לזכות את צמו עם טמא ושל
 ואמר אהי לזכות חיותי כשאו שטמא
 שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אתי
 וישב ולא עוד אלא שכן עתיד המצדוק
 לקרא טמא שנה וטמא טמא יקרא:
 ואמר סודו טמא קראו למה חיי נצח
 מפני צננה נפש: אחר כך נב
 נבנס חות ועמד לכת הקצה ואמר לפניו
 רצונו של עולם רצון עבדאבי איהו
 שבי נאמר חסדך שנה

חנה
 חנה
 חנה

הארץ ובי נקראת חנוך ורחום שנה חנוך
ורחום חסד השיב הקב"ה ואמר לו לאן אמר
למה אמר לו חסד שבך עתיד את לכתוב
חטא עמו בעט ברזל שנה חטאת יהודה
נתונה בעיט ברזל בצבורן שחירוס חיד
נא חסדו בפני נפש

אחר כך נבין זמן ועמד לפני הקב"ה ואמר
לפני רבוננו של עולם רצונך שתברא בור
את העולם שבו נקרא זכרך לזר ודור
שנה לזר ודור השיב הקב"ה ואמר לו לאן
אמר לפניו למה אמר חסד שבך
ישראל לזנות בנות מאובות למהם
עשרים וארבע אלף מיד רצונך
ועתה חסד ; ואחר כך נש וזו עמד
לפני רבוננו של עולם

רצונך